

Khi viết bài này trong chuyến tàu đi từ Prague đến Warsaw, tôi không có hy vọng sẽ tìm ra nên 1 sự thay đổi về quan điểm của người đi c,

không hy vọng lập trình VN đang sống tại VN có thể có cách nhìn khác hơn về hệ thống xã hội VN, đến thu nhận là tôi viết cho đến viết, viết quan điểm và cách nhìn của tôi. Tôi đã cố gắng để không bị xem là phiến diện nhìn nhận quan điểm của người khác rõ ràng hoặc bên này hoặc bên kia, không có thói quen để ngẩng chân cùng lúc 2 quan điểm.

Không hơn mà đi đâu ta cần phải tin đâu là sự thật và chân lý. Cũng có khi đó chỉ là tuyên truyền. Tôi không tin vào điều tôi nghe và đọc, tôi không tin vào những lời người khác nói và ép buộc tôi phải nghe. Tôi chỉ tin vào những gì tôi đã tận mắt thấy, quan sát và trải nghiệm. Tôi thích tôi tiếp nhận những luồng ý nghĩ và lời nghĩ khác nhau để rút ra kết luận riêng của mình. Dù là

tuyên truyền hay không, đó cũng vẫn là cách nhìn và cách nói của những người khác, không phải của tôi.

Tôi sinh ra ở Sài Gòn, và lớn lên ở Sài Gòn. Và tôi rời Sài Gòn ngày 22/4/2009 (đến Na Uy ngày 23/4). Tôi nghĩ đến những hiểu biết về cuộc sống của con người ở VN, để thấy những góc khác nhau khác nhau của xã hội VN mà nhiều người VN sinh sống ở nước ngoài chỉ với 1 vài lần không thể thấy hết được. Trong cách nghĩ của tôi, sống trong 1 thời gian dài và ghé thăm vài lần, mới hiểu được là 2 việc hoàn toàn khác nhau. Những người sống trong nước có thể không biết nhiều về chính trị những thấy rõ những mặt xấu và hạn chế trong môi trường mình đang sống.

Ở đây tôi nói về việc tin và không tin trong xã hội VN.

Khi tôi sinh ra và bắt đầu đến trường, tôi đã được dạy về Bác Hồ, được dạy đó là vị Thánh sống hoàn hảo không vâng không con cái để hy sinh vì quốc gia dân tộc, không 1 xu trong tay rời khỏi nước tìm kiếm cuộc sống mới.

Tôi đã được dạy xã hội VN tốt đẹp tự do và tôn trọng con người ra sao.

Tôi đã được dạy về những điều về đời siêu việt của chủ nghĩa Marx- Lenin tôi phải học trong môn triết học ở trường, được dạy về chiến tranh, về tình thân để tranh giành bên bờ biển của con người VN đánh đuổi ngoại xâm.

Khi này tôi vẫn còn nhớ và tôi tin những gì tôi đã học từ trường. Tôi không nghĩ ta có thể lừa gạt con nít và nhai nhét những điều dối trá cho trẻ thơ. Tôi đã nghĩ dân tộc VN là dân tộc hào hùng không bao giờ nhún nhường trước kẻ xâm lược. Tôi đã nghĩ những điều này thật tuyệt vời và đáng tự hào. Tôi đã nghĩ...

Cho đến lúc này, thật khó để tôi có thể thấy những tuyên bố về chiến tranh hay con người ở Hồ Chí Minh. Tôi có thể nói, những người đã nói, tôi là 1 con người, 1 cá nhân, tôi không phải 1 con vật hay 1 cái máy cassette chỉ sao chép lại những gì tôi đã được học được nghe không qua kiểm chứng. Tôi không thể nói về những gì tôi không tin mà chỉ nghe kiểm tra qua. Có rất nhiều bằng chứng còn sót lại những vẫn rất khó để có thể thuyết phục mọi người, nên tôi quyết định sẽ không nói gì về chiến tranh và lịch sử, mà tôi đã trải qua, đúng, những mà tôi là mẹ tôi, tôi là tôi, và tôi không muốn tranh cãi.

Tôi chỉ nhìn vào những gì đang diễn ra. Và nói về những gì đang diễn ra.

Tôi đã được học về sự ưu việt và tốt đẹp của chủ nghĩa cộng sản, về những lý tưởng cao cả của người cộng sản cùng với chủ nghĩa Marx- Lenin và tư tưởng Hồ Chí Minh.

Tôi đã nghe giáo viên phân tích về sự rêu rã của chế độ tàn bạo đang giết chết bên bờ vực thẳm, bên ngoài giàu có đẹp đẽ nhưng bên trong đang chết dần chết mòn.

Những rời tôi được đến nước ngoài. Tôi sống tại Na Uy, tôi đi qua Pháp, qua Đức, qua Tiệp

Tin và Không Tin trong xã hội VN

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen (Nguyễn Đức Hải Di)

Thứ Năm, 25 Tháng 2 Năm 2010 14:14

Khác và sắp tới sẽ là Ba Lan. Tôi phải từ chối, nếu chờ đợi này hoàn toàn đúng thì sao nó lại sắp đến hàng loạt các nước Đông Âu và trên Thế Giới chỉ còn lại 4 nước là VN, TQ, Bắc Hàn và Cuba theo chờ đợi này ?

Tôi từ chối, nếu nhà nước cộng sản luôn lo cho dân và cho dân sống tốt do, thì sao họ phải nói dối để tranh lợi ích, và bây giờ 4 nước này cũng có rất nhiều người đã chán ghét chờ đợi ? Tôi từ chối, xã hội ngày càng phát triển và tiến bộ, vậy thì sao từ năm 1975, sau 34 năm mới người và tìm rất nhiều cách khác nhau để rời khỏi nước như vượt biên, lách chèo ngoi, lao động hợp tác, môi giới lao động....?

Nhưng nước Đông Âu đã từ bỏ chờ đợi cộng sản, tôi có thể thấy rõ cuộc sống của họ trở nên tốt hơn rất nhiều so với trước kia. Phát triển rõ rệt. Con người không dè dặt lòng chấp nhận sự phân 1 cách thế đợi mà chờ đợi lên để tranh vì nhân quyền và tự do dân chủ, khi họ được quyền đến sống thì thay vì những lời tuyên truyền dối trá và lừa dối phản kháng và cất lên tiếng nói của mình.

Và khi tôi được học về chủ nghĩa xã hội, tôi nhận ra xã hội VN không hề đi theo chủ nghĩa này. Theo chủ nghĩa xã hội, mọi thứ thuộc về nhà nước, sẽ phân chia giai cấp gần như không có, không có từ chối. ****

Xã hội VN hay TQ có thể tiếp tục tồn tại vì họ từ lâu đã từ bỏ chủ nghĩa xã hội ban đầu - cái xã hội lý tưởng không giai cấp, và đi theo nền kinh tế từ bỏ. Rất nhiều người đã nói với tôi về công nghiệp hoá, hiện đại hoá như những xã hội chủ nghĩa và đất nước ta đang đi theo con đường xây dựng xã hội chủ nghĩa, thế nhưng họ đã bệnh võc mù quáng mà không nhìn lại 1 chút để nhận ra sự tiếp tục phân 180 độ giữa mô hình chủ nghĩa xã hội và những gì nhà nước đang thực hiện. Kêu gọi công nghiệp hoá, hiện đại hoá và khuyến khích mọi người làm giàu, đây là từ bỏ. Đó là lý do TQ, VN có thể tồn tại.

Tôi tiếp tục tin và không tin trong xã hội VN. Tôi sinh ra là 1 con người và tôi sống như 1 con người, không muốn làm con rối để bày giết đây.

Tôi đã được dạy về tình yêu nước không khuất phục của con người VN. Nhưng khi cuộc đời tình của sinh viên ra chờ đợi TQ liên quan đến vấn đề Hoàng Sa, Trường Sa, họ bắt đầu áp và bắt giết. Tôi cũng đã bắt đầu vì biên giới chung TQ. Chỉ vì yêu nước. Nhưng công an bắt giết mẹ tôi và những người khác nói rằng mẹ tôi bắt đầu vì lý do tiếp không xin phép (không dùng từ "biên giới"), nhưng không nói được mẹ tôi tiếp phải xin phép ở đâu. Và từ sau đó họ bắt đầu chú ý đến gia đình tôi. Họ đọc mail, họ nghe điện thoại, họ theo dõi... 1 lần mẹ

tôi nhận ra 1 con cá và bắt o “Tôi trông anh quen lắm !”, con cá bắt o “Không, làm sao quen được.” Không lâu sau khi chính thức gặp tôi ở phòng ng, người công an PA35 bắt ra, chính là con cá, hỏi tôi “Sao, thấy quen không?”

Khi mà tôi bắt đầu viết blog, tình hình trở nên khác đi. Đôi khi công an đến nhà tôi và hỏi về gia đình và học hành, 1 cách bắt thăm dò. Và đôi khi công an gọi tôi thuyết phục, bắt tôi hiểu tình hình thế là như thế để an ninh, để quan hệ ngoại giao của VN và TQ. 1 người công an khi đi quán cà phê cũng nói thăm dò, thốt ra những gì mà tôi viết là không có gì sai, nhưng không nên viết trên blog như thế cho người khác thấy, nếu bắt xúc phạm tôi có thể viết nhốt ký.

Tình hình không được nghiêm trọng đến như thế để tôi viết về các cơ quan của tôi. Tôi vẫn được đến trường học bình thường và cũng không ai xuất hiện để dè dặt và gây khó dễ. Tôi cũng không nghĩ họ có nói gì với các giáo viên hoặc nhân viên trong trường. Không tôi mới nghiêm trọng.

Nhưng mà tôi không thể tiếp tục làm việc. Công việc đang làm dở bỏ ngừng nữa chừng, không 1 lý do rõ ràng, chỉ vài lời gì thích như ngừng mà học hỏi tiếp. Có 1 giai đoạn mà tôi hoàn toàn không có việc làm, và càng lúc càng dần. Mỗi khi mà tôi đến 1 nơi làm mới, họ đều đến nói đôi lời về tình hình giám đốc để dần dần.

Có 1 người khác sẽ không tin và cho rằng đó là đi lừa dối trá. Trong xã hội VN, người ta có câu “1 lừa dối nói trăm lần, ngàn lần sẽ trở thành sự thật.” Nhưng đi lừa nhà nước bắt ta phải tin, dần dần ta tin không cần đến đo suy nghĩ để kiểm chứng mà cứ xác thực. Ta tin vì ta đang sống trong xã hội này, ta tin vì ta đang đi đến chỗ này. Ta tin để tiếp tục sống. Còn nếu lừa dối khó tin rút cuộc lại là sự thật. Nhưng lừa dối tôi và cả, nếu được nghe từ ai đó xa lạ, có lẽ tôi sẽ không bao giờ tin. Nhưng vì đó là những chuyện đang thực sự xảy ra và tôi đã từng mất có mặt, chứng kiến và trải qua.

Tôi cũng đã thấy họ bôi nhọ danh mà tôi cùng những người khác bắt đầu chính kiến về những người bôi xấu và truyền bá chí học trên chính báo chí. Tôi đã được học trong chính nền giáo dục VN về xã hội phong kiến khi người phụ nữ không được nói lên suy nghĩ của mình, không được đặt câu hỏi thắc mắc và phản kháng. Nhưng ngày nay rút cuộc trong chính xã hội hiện đại, không chỉ phụ nữ mà tất cả mọi người nói chung không được phép từ chối nói lên cách nghĩ của họ, không được phản kháng và hiểu tình hình thế này.

Chúng ta nhìn thấy vấn đề án bauxite, bắt chấp bắt kiến nghị của rất nhiều người không những ký vào, họ vẫn tiến hành dù biết rõ mức độ nguy hại của khai thác bauxite đến môi trường, đến

đ&t và ngu&n n&c, đ&n cây c&i xung quanh. Khai thác bauxite, không loài sinh v&t nào đ&i n&c có th& s&ng đ&c và con ngu&i m&c b&nh l&, TQ đã đóng c&a 1 lo&t các nhà máy bauxite t&i n&c h& và sang VN ti&n hành. Khai thác bauxite, các cây nh& chè, cà phê.. đ&c tr&ng & vùng Tây Nguyên không th& tr&ng và m&t vài trăm năm đ& có th& tr&ng l&i. Ch&a k& đ&n vi&c khi ti&n hành đ& án bauxite, nhà n&c TQ đ&a nhân dân TQ sang làm vi&c đ&n t&i vi&c ngu&i dân VN th&t nghi&p. V& kinh t&, bauxite tr&c khi thành nhôm s& đ&c làm thành alumina, VN không đ& đ&n đ& alumina luy&n thành nhôm, và theo giá th& tr&ng, alumina r&t r& so v&i nhôm. Nh&ng đ&u quan tr&ng nh&t m&i ngu&i đ&u ph&i c&nh báo là v&n đ& an ninh đ&t n&c. Có th& quan đ&im chính tr& khác nhau, nh&ng đa ph&n ngu&i VN đ&u căm ghét TQ (nh& cách TQ căm ghét VN). Nhìn nh&ng gì TQ đã làm v&i Tây T&ng và Tân C&ng và tham v&ng bá quy&n l&n sang c& l&c đ&a đen, tôi không nghĩ TQ có th& b& qua th&o th&t th&a VN. Nhà n&c VN hoàn toàn không quan tâm đ&n b&n ki&n ngh&. V&n đ&ng ý ký và ti&n hành đ& án bauxite.

Tôi đã đ&c h&c v& tinh th&n đ&u tranh b&t khu&t không nhún nh&ng và lòng yêu n&c c&a ngu&i VN. Nh&ng tôi đã th&y h& b&t gi&, đàn áp và gây khó đ& cho nh&ng ngu&i bi&u tình ch&ng TQ vì &nh h&ng đ&n an ninh và ngo&i giao gi&a 2 n&c. Tôi đã th&y nhà n&c h&ng hái lên ti&ng ngay khi 2 c&nh sát M& đánh 1 sinh viên VN vì anh này không đ& ti&ng Anh và 2 bên không hi&u nhau. H& lên ti&ng và th&i ph&ng s& vi&c, trong khi đó v&i nh&ng gì TQ đã làm v&i ngu& dân VN, h& trì hoãn 1 th&i gian tr&c đ& lu&n và s& b&c xúc c&a dân chúng m&i r&t r& lên ti&ng chút ít và sau đó ti&p t&c gi&im l&ng.

T&p chí Du L&ch kh&ng đ&nh ch& quy&n Hoàng Sa, Tr&ng Sa thu&c VN b& đ&nh ch&. Trong gi& h&c, khi các h&c sinh lên ti&ng nh&c đ&n Hoàng Sa, Tr&ng Sa và công hàm c&a Ph&m Văn Đ&ng, giáo viên c&a tôi đã nói, theo cách các công an khác v&n nói, đây là v&n đ& “nh&y c&m” không nên bàn đ&n. R&t nhi&u lúc h& ch& tr& l&i vu v&, “Đ&y là v&n đ& “nh&y c&m” đ& nhà n&c lo.” Nh&ng rút cu&c tôi ch&ng th&y chút hành đ&ng rõ r&t nào c&a nhà n&c. H& không cho phép ngu&i dân đ&c quan tâm.

Tôi đã s&ng trong lòng ch& đ& này. B&y gi& tôi đang s&ng trong 1 n&c khác và th&i gian v&a qua may m&n tôi đã có c& h&i đ&n thăm 1 s& n&c t&i Châu Âu. Tôi đã nhìn, đã th&y, đã quan sát và so sánh. T&i Na Uy, Pháp, Đ&c, Ti&p Kh&c và Ba Lan, giáo đ&c đ&u mi&n phí và h&c sinh không ph&i t&n 1 xu khi đ&n tr&ng. & VN m&i ngu&i đ&u than th& chuy&n h&c phí tăng càng lúc càng cao, đ&n đ&n vi&c b& h&c c&a nhi&u ngu&i ngh&o vì không có đ&u ki&n đ& đi h&c.

Tôi th&y h& tôn tr&ng m&ng s&ng, tôn tr&ng dân h&. T&i Na Uy, ngu&i th&t nghi&p không th& tìm vi&c làm, dân t& n&n, ngu&i di&n, ch&m phát tri&n, tàn t&t, ngu&i già... đ&u đ&c nhà n&c c&p ti&n nuôi. Có nh&ng tr&ng h&p ngu&i b&nh, nhà n&c b& ti&n đ&a ngu&i m& t& n&c khác

sang sẵn sóc con. Họ cäp tiän cho ngäi tâm thän mua räu và thuäc lá, nghe có lä häi kä lä, nhäng theo cách hä nghĩ, đó là nhu cäu bình thäng cäa ngäi tâm thän. Tôi đã täng cäi viäc hä thäi phäng, viät báo và phäng vän con gái 1 ngäi đàn ông bä tù 3 ngày trong Thä chiän thä 2, nhäng rút cuäc nó chä bät nguän täng nguyên nhân: họ tôn träng dân hä, täng cá nhân trong đät näc họ, và sä läng ngäi chät quá ít.

Täi 1 näc Bäc Âu, 1 län 1 thä träng phäi đäng lên xin läi nhân dân trong thành phä vì 1 con đäp mä ra và đóng läi đäu đän mäi ngày, 1 län säm hoäc trä vài phút chät chät 1 con thiên nga, änh häng đän sinh thái.

Täi Pháp, mäi khi giá cä xuäng thäp, nông dân đi biäu tình và nhà näc đän bù 1 sä tiän nhät đänh cho họ.

Täi Đäc, 1 län các ô tô đäu đäc thông báo vä viäc có trä con trên tuyän đäng dành riêng cho xe ô tô chäy täc đä cao, đây là 1 cäu bé 9 tuäi trä xe buýt quyät đänh tä đi bä đän träng, sau vài phút xe cänh sát đän và đäa thäng cäu bé đän träng häc. v.v...

Täi VN. Cháy nhà. Säp nhà khi väa thi công công trình. Lũ và đä báo thäi tiät sai. Säp cäu. Cây đä. Dây đän rät. “Lô cät” chän đäng. Tai nän giao thông. Ung thä vì thäc ăn kém vä sinh và môi träng ô nhiäm. Väng vào cät đän và ngät đän quá trä... Ngäi ta có thä chät vì hàng trăm hàng nghìn cách khác nhau.

ä đây tôi không muän chê bai chä trích đät näc tôi và väng ngoäi tầng bäc näc ngoài. Đän thuän tôi chä nói lên sä thät. Nói lên nhäng gì tôi đã nhìn thäy, đã quan sát tän mät. Và tôi tä häi, 1 nhà näc có tät không khi mäng ngäi xem nhä cä rác, bao nhiêu ngäi chät họ không quan tâm, đôi khi vì sä läng quá län họ phäi đäng ra nói vài läi sáo räng cho qua và đän bù vài triäu cho xong ? 1 nhà näc có tät không khi họ hoàn toàn không quan tâm đän đäi säng và quyän läi cäa nhân dân họ ? 1 nhà näc có tät không khi họ ký tiän hành 1 đä án nhân dân đã ký kiän nghä phän đäi ? 1 nhà näc có tät không khi sau đä án bauxite họ chuyän sang đä án đän hät nhân ? 1 nhà näc có tät không khi họ đàn áp tä công nhân đän nông dân, tä Công giáo sang Phät giáo ? 1 nhà näc có tät không khi họ phäi theo dõi, bôi xäu, vu khäng, chän đäng kinh tä, đàn áp và bät giä nhäng ngäi bät đäng chính kiän ?

1 bä lãnh đäo có tät không khi họ có thä tuyên bä trên báo chí họ là nô bäc cäa dân nhäng väi báo chí näc ngoài họ bäo dân chúng là con cái nhà näc, con họ họ đóng cäa däy riêng trong gia đình họ, không cän hàng xóm phäi gõ cäa can thiäp ? 1 bä lãnh đäo có tät không khi chä täch näc sang Cuba tuyên bä VN và Cuba đang thay phiên canh giä hoà bình cho Thä Giäi, nhäng bän thân họ không dám lên tiäng vä viäc các ngä dân bä bät giä và cäp bóc trên biän Đông và không dám đä cäp đän Hoàng Sa, Träng Sa väi läi nói mä họ đó là vän đä “nhäy cäm”, đäng bàn täi, đã có chính sách cäa nhà näc? (ä nhäng näc khác theo quan niäm cäa họ, ban lãnh đäo là do nhân dân bäu ra và đóng thuä nuôi, họ phäi đäi đän cho dân và tôn träng quyän läi cäa dân, không thích, dân có quyän thay 1 ban lãnh đäo khác).

Nếu xã hội tốt, thì sao từ năm 1975 - đến giờ là Thế ng nh t, cho đến nay trong suốt 34 năm, mà i ng i đ u kéo nhau ra đi để tiếp tục sống bằng hàng trăm hàng nghìn cách khác nhau và ng i Vi t không p n i trên TG? Nếu xã hội tốt, thì sao nh ng ng i ra đi đa phần đ u không mu n v ? Tôi đã đi, đã gặp và trò chuyện v i r t nhi u ng i Vi t ở Đông Âu, và h đ u chỉ mu n v chỉ không mu n v sống. Và r t nhi u ng i VN tôi biết không mu n tr v . Đó không phải là không yêu nước.

Nói thế thì, tôi cũng không mu n v . Tôi không v đến và cũng không mu n v . Đó không phải là không yêu nước. Đó không phải là không mu n góp phần xây dựng đất nước. Tôi đã từng viết 1 bài v v n đó. Mà i ng i chúng ta đ u mu n làm gì đó cho đất nước, nh ng rút cuộc công sức sẽ chỉ tan thành tro bụi và đ sông đ biển vì b n có thể xây dựng đất nước gì trong xã hội 1 thế ng xây 9 thế ng phá này ?

Ông th t ng đeo trên tay cái đồng hồ vài chục ngàn đô, trong khi nhân dân phải c c kh làm việc mà u sinh đ có đ tiếp cho con đóng học phí, các công nhân phải làm việc c c kh chỉ có vài trăm ngàn 1 tháng, các nông dân bị chèn ép giá đ t đ n đ phải kéo đi bi u tình...

Đây không phải là xã hội chỉ nghĩa nh cái họ đang rao gi ng nh i nhét tuyên truyền cho mà i ng i, khi có nh ng ng i làm việc c c kh , n n n chỉ t đ ng đ n đ phải tìm nh ng công ty môi gi i tìm cách sang các nước Đông Âu làm việc cho nhà máy (tôi đã gặp họ) trong khi có nh ng ng i có thể bay 1 chuyến từ Hà Nội vào Sài Gòn chỉ đ ng 1 đêm đ đ i không khí, có nh ng ng i đ ng h 800 đô mà i tu n thay 1 cái và đ n sinh nh t t ng b n bè mà i đ a 1 cái @.

Và tôi thì h i. Thì sao chúng ta i phải cam chịu chấp nh n ? Thì sao chúng ta không th lên tiếp ng phần đ i ? Thì sao chúng ta không th đ ng lên đ u tranh cho cuộc sống tốt đ p hơn ? Thì sao chúng ta không làm gì đó cho đất nước, thay vì chịu đ ng học b sang nước ngoài và không c n quan tâm đ n VN nữa ?

Thì Ba Lan công nhân đình công và th i bùng cách mạng v i số đ n đ t c a Giáo Hoàng. Quân c domino đ đ u tiên đ n đ n hàng loạt các quân c khác đ 1 loạt thì các nước Đông Âu. Ng i dân bi u tình hoà bình vì nhân quyền và t do dân chủ, và ng i lính h súng t chỉ b n vào nhân dân h . Thì Đức, khao khát t do ng i ta tìm cách v t qua bức t ng từ Đông sang Tây (nh dân VN trước đây hàng loạt kéo nhau v t biên gây ch n đ ng Thế Gi i) đ n đ n k t qu cuối cùng là gi t đ c bức t ng (v a r i tôi đã có c h i đ i t ng ni m 20 năm bức t ng Berlin sụp đổ).

- Vì tá do. - Vì quyán sáng. - Vì táng lại. -

Há đã đáng lên. Nái dáy. Phán kháng . Cát lên táng nái nái và đòi hái cho tá do dân chá. Nháng liáu nhán dân VN sá tranh đáu cho cuác sáng tát đáp hán hay táp tác cam cháu nháng mác ruáng thái nát cáa chá đá vái quan niám đáng yáu quáe háng Tá quác và yáu nháa nác và suy nghĩ an ái xá hái đáng đán dán phát trián ? (á váng, xá hái đáng tán bá, đáng thá 169 trong danh sách vá nháng nái cá đáu kián sáng tát trán Thá Giái, và cách đáy vái năm 1 tá báo chánh tháng cáa VN đã viát, VN mát 175 năm đá đái káp Singapore vái đáu kián Singapore đáng yán - đáu náy là không thá cá).

Nhán dân VN sá đáng lên tá quyát đánh cho sá phán dân tác, hay chá váng chá đái sá can thiáp cáa Má (tái sao Má phái can thiáp ? Háy nhán cách Obama không dám táp Dalai Lama chá vái sá phát lòng TQ) và hán nhát khiáp nhác (cá lá sá VN sá nhá TQ trong sá kián Thián An Môn đã cho xe tăng cán qua sá sinh vián biáu tánh ?) vái lái nguá bián VN là nác nhá không đánh lái TQ nán phái cái đáu ? (Đái Loan, Singapore... cá phái nác nhá không ? Tái sao nháng nác náy không sá TQ ?)

Nháa nác náy và nháng ngái tá nhán mánh yáu nác hán ngái khác chá vái bánh vác Đáng và chá đá luán tìm ra cách giái thách và bián mánh cho mái sá kián và ván đá, nháng tái sao thay vái tìm cá, tìm cách giái thách khoá láp cho qua chuyán, chúng ta không tìm giái pháp và làm gái đá cái thián nháng mát không tát áy ?

Tái sao thay vái chá đái cho 1 đáu không bao giá đán - sá can thiáp cáa 1 nác khác, chúng ta không tá quyát đánh cho sá phán cáa chánh mánh ?

Tái sao thay vái cam cháu sáng cáng nháng mác ruáng láng đán cáa xá hái và nháng lái giái thách kháp khiáng, chúng ta không đáu tranh cho cuác sáng tát đáp hán ?

Tái buác phái tin. Tái muán tin. Nháng khác nhiáu ngái, máu phán kháng đã cá sán trong tái.

Tái đác nháng cách nghĩ khác nhau. Tái so sánh. Tái phán tách. Tái đát cáu hái. Tái nhán vào thác tá.

Tái xem xét ván đá. Tái kát luán.

1 tá brochure giái thiáu vá buái trián lám tái ác cáng sán tái Tiáp Khác.

“Museum of communism Dream Reality Nightmare.”

Nháng đáu tái đã nái, các bán không tin và hái tái báng cháng thuyát phác đáu, thá các bán

Tin và Không Tin trong xã hội VN

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen (Nguyễn Đác Hái Di)

Thứ Năm, 25 Tháng 2 Năm 2010 14:14

đã bao giờ thác mác và nghi ván vá nháng điáu các bán đã đác dáy dá bao lâu nay cháa ? Các bán có bao giờ nghi ngá tính xác thác cáa nháng điáu áy hay trong quan niám cáa bán nhà nác không thá tuyên truyán áp đát đái trá cho dân chúng và vái bán sáng trong đát nác này, các bán cán phái đát lòng tin tuyát đái vào nhà nác này và bán tin (hoác tuyát phác bán thân phái tin) ráng ban lãnh đáo đáu đang cá gáng hát sác mình đá làm nháng điáu tát đáp nhát cho xã hái VN ?